

Martin Chuzzlewit

In series : 31 december 1842 - juli 1844;
als boek : Chapman & Zaal, 1844
Illustrator : Hablot Ridder Browne (Phiz)

Over

Het leven en de avonturen van Martin Chuzzlewit is een roman van Charles Dickens , beschouwd als de laatste van zijn picareske romans. Het was oorspronkelijk in series uitgegeven tussen 1842 en 1844. Terwijl hij het schreef, vertelde Dickens aan een vriend dat hij dacht dat het zijn beste werk tot nu toe was, [1] maar het was een van zijn minst populaire romans, te oordelen naar de verkoop van de maandelijkse afleveringen. [2] Personages in deze roman verwierven bekendheid, waaronder Pecksniff en mevrouw Gamp.

Zoals bijna alle romans van Dickens, werd Martin Chuzzlewit voor het eerst gepubliceerd in maandelijkse afleveringen. De vroege verkoop van de maandelijkse delen was lager dan die van eerdere werken, dus veranderde Dickens de plot om het titelpersonage naar de Verenigde Staten te sturen. [3] Dickens had Amerika in 1842 gedeeltelijk bezocht als een mislukte poging om de Amerikaanse uitgever ertoe te brengen de internationale copyrightwetten te respecteren. Hij hekelde het land als een plek vol met zelfpromotie venters, gretig om ongezien landzicht te verkopen. In latere edities, en tijdens zijn tweede bezoek 24 jaar later aan een sterk veranderde VS, maakte hij in een toespraak duidelijk dat het satire was en geen evenwichtig beeld van de natie, en nam die toespraak vervolgens op in alle toekomstige edities.

Het hoofdthema van de roman, volgens het voorwoord van Dickens , is egoïsme, op een satirische manier uitgebeeld met alle leden van de Chuzzlewit-familie. De roman is ook opmerkelijk voor twee van de grote schurken van Dickens , Seth Pecksniff en Jonas Chuzzlewit. Dickens introduceerde het eerste privédetectivekarakter in deze roman. [4] Het is opgedragen aan Angela Georgina Burdett-Coutts , een vriendin van Dickens.

Samenvatting

Martin Chuzzlewit is opgevoed door zijn grootvader en naamgenoot. Jaren voordat Martin senior de voorzorgsmaatregel nam om een weesmeisje, Mary Graham, op te voeden tot zijn metgezel en kindermisje, met dien verstande dat ze alleen inkomen van hem zal ontvangen zolang Martin senior leeft. Old Martin is van mening dat dit haar een motief geeft om hem in leven te houden, in tegenstelling tot zijn familieleden, die zijn geld willen erven. Zijn kleinzoon Martin wordt verliefd op Mary en wil met haar trouwen, wat in strijd is met de plannen van Old Martin. Martin en zijn grootvader maken ruzie, elk te trots om toe te geven aan een oplossing. Martin verlaat het huis om op zichzelf te gaan wonen en de oude Martin ontfermt hem.

Martin gaat op 21-jarige leeftijd in de leer bij Seth Pecksniff, een familielid en hebzuchtige architect. In plaats van zijn studenten les te geven, leeft hij van hun collegegeld en laat ze tekenwerk doen dat hij voor zijn eigen werk doet. Hij heeft twee verwende dochters, Charity en Mercy, bijgenaamd Cherry en Merry. Pecksniff neemt Martin mee om nauwere banden aan te knopen met zijn rijke grootvader.

De jonge Martin raakt bevriend met Tom Pinch, een goethartige ziel wiens overleden grootmoeder Pecksniff alles gaf wat ze had in de overtuiging dat Pecksniff een architect en een heer van hem zou maken. Pinch is niet in staat om de slechte dingen te geloven die anderen hem over Pecksniff vertellen, en verdedigt hem altijd luidruchtig. Pinch werkt voor uitbuitend lage lonen, terwijl hij gelooft dat hij de onwaardige ontvanger is van Pecksniffs liefdadigheid, in plaats van een man met veel talenten.

Martin brengt een week door in het huis van Pecksniff. Alleen met Tom, terwijl het gezin de week in Londen doorbrengt. Martin tekent in die week de ontwerpen voor een school. Wanneer Old Martin hoort van het nieuwe leven van zijn kleinzoon, vraagt hij Pecksniff om de jonge Martin eruit te schoppen. Wanneer Pecksniff terugkeert, maken ze ruzie en vertrekt Martin, opnieuw om alleen zijn weg te vinden. Al snel arriveren de oude Martin en Mary in het gebied. Hij lijkt onder de controle van Pecksniff te vallen. Gedurende deze tijd wordt Pinch verliefd op Mary, die hem graag orgel hoort spelen, maar zijn gevoelens niet uitspreekt, zowel vanwege zijn verlegenheid als omdat hij weet dat ze gehecht is aan de jonge Martin. Pecksniff besluit ook dat Mary zijn volgende vrouw moet zijn, en maakt haar grof het hof.

De broer van Old Martin, Anthony Chuzzlewit, doet zaken met zijn zoon Jonas. Ondanks hun aanzienlijke rijkdom zijn ze gierig en wreed. Jonas, die graag wil dat de oude man sterft zodat hij kan erven, hekelt voortdurend zijn vader. Anthony sterft abrupt en onder verdachte omstandigheden en laat zijn rijkdom aan Jonas na. Jonas maakt dan Cherry het hof, terwijl hij constant ruzie heeft met Merry. Hij verklaart dan abrupt aan Pecksniff dat hij met Merry wil trouwen en jilt Cherry, niet zonder £ 1.000 extra te eisen bovenop de £ 4.000 die Pecksniff hem heeft beloofd als Cherry's bruidsschat, met het argument dat Cherry betere kansen heeft op matchmaking.

Jonas raakt verstrikt in de gewetenloze Montague Tigg, voorheen een kruimeldief en aanhanger van een Chuzzlewit-familielid, Chevy Slyme, en sluit zich aan bij Tiggs corrupte verzekeringsbedrijf. Terwijl Martin geld inzamelt in Londen, bedriegt Tigg de jonge Martin in het pandjeshuis met de volledige waarde van zijn waardevolle zakhorloge. Tigg gebruikt het geld om zichzelf te transformeren in een oplichter met een nieuw persoonlijk uiterlijk, noemt zichzelf "Tigg Montague" en huurt een mooi kantoor. Dit nieuwe imago overtuigt beleggers ervan dat hij een belangrijke zakenman is van wie ze veel kunnen profiteren.

Op dat moment beveelt Pecksniff, in het bijzijn van de oude Martin, Tom Pinch zijn huis te verlaten. Tom Pinch ziet abrupt het ware karakter van zijn werkgever en gaat naar Londen om nieuw werk te zoeken. Hij ontmoet John Westlock in Londen, een goede vriend. Tom Pinch redt zijn zus Ruth van mishandeling door de familie die haar als gouvernante in dienst heeft, en de twee huurkamers in Islington. Pinch krijgt al snel een ideale baan van een mysterieuze werkgever met de hulp van een al even mysterieuze meneer Fips.

De jonge Martin heeft ondertussen Mark Tapley ontmoet, die altijd opgewekt is (vrolijk, in zijn eigen woorden). Mark is gelukkig in de herberg waar hij werkt, wat volgens hem niet goed bij hem past, omdat het geen karaktersterkte toont om gelukkig te zijn als men geluk heeft. Mark verlaat zijn baan en gaat naar Londen om een situatie te vinden om zijn opgewektheid op de proef te stellen door deze in slechtere omstandigheden vast te houden. Daartoe vergezelt hij de jonge Martin naar de Verenigde Staten om hun fortuin te zoeken, waarbij Mark Martin "meneer" noemt en Martins bevelen uitvoert, een gemakkelijke relatie voor Martin. Martin gelooft de woorden van mannen in New York die ongezien land verkopen langs een grote Amerikaanse rivier, denkend dat die plaats een architect nodig heeft voor nieuwe gebouwen, ondanks de mening van meneer Bevan, die ze bij aankomst in New York ontmoetten. Ze reizen eerst per trein en rivierboot om de grond te kopen bij het kantoor in

de stad stroomopwaarts. Ze gaan verder naar Eden, een moerassige, met ziekten gevulde nederzetting. Ze vinden het bijna leeg van mensen of gebouwen, aangezien eerdere kolonisten voornamelijk stierven. Mark helpt een stel dat hun kinderen ziet sterven in Eden. Dan wordt Martin, al snel gevolgd door Mark, ziek malaria. Mark besluit dat bij Martin zijn en in Eden zijn een situatie is waarin het als een deugd kan worden beschouwd om opgewekt te blijven. De grimmige ervaring van Eden, met Mark die Martin weer gezond verzorgt, en vervolgens Martin die Mark verzorgt van de ziekte, verandert Martins egoïstische karakter. Hij begrijpt het als Mark suggereert dat hij beter met zijn grootvader kan opschieten door zich te verontschuldigen. De mannen keren terug naar Engeland, waar Martin verzoening zoekt met zijn grootvader, die nog steeds bij Pecksniff is. Zijn grootvader hoort hem en stemt ermee in om meneer Bevan in New York terug te betalen voor de reis terug naar Engeland.

Martin herenigt zich met Tom Pinch in Londen en ontmoet John Westlock. De oude Martin Chuzzlewit toont zichzelf op het kantoor van Tom Pinch en onthult zichzelf als de mysterieuze werkgever. Old Martin doet alsof hij in de ban is van Pecksniff, terwijl hij andere, belangrijkere leden van zijn uitgebreide familie bijhoudt.

Terwijl Martin in Amerika was, kwam er een getuige naar voren bij John Westlock die geloofde dat Jonas zijn eigen vader had vermoord met behulp van drugs die de getuige hem had gegeven in ruil voor het wissen van een gokschuld. Chuffey, die zijn meester Anthony Chuzzlewit overleeft, had de drugs gezien en voorkomen dat Jonas ze gebruikte bij zijn vader, die een natuurlijke dood stierf. De Londense politie, waaronder Chevy Slyme, neef van Old Martin, heeft het lichaam van Tigg Montague ontdekt en heeft het voordeel van de informatie die is verzameld door Montague's onderzoeker Nadgett, om de moordenaar te kennen. In het huis dat wordt gedeeld door Jonas en zijn vrouw Merry, en meneer Chuffey, confronteren de politie en de oude Chuzzlewit Jonas. Jonas wordt gered van de beschuldiging van moord op zijn vader door het verhaal van Chuffey. Jonas wordt aangehouden voor de moord op Montague, die hem voor de gek had gehouden en zijn geld had afgepakt. Montague' De enige echte partner ontsnapte met het beschikbare geld uit Engeland. Old Martin heeft Merry Pecksniff Chuzzlewit onder zijn bescherming genomen, aangezien ze een mishandelde vrouw was en geen van haar gelukkige manieren meer had.

Old Martin, met zijn kleinzoon, Mary en Tom Pinch, confronteren Pecksniff met hun kennis van zijn ware karakter. Pecksniff is al zijn geld kwijt, omdat hij werd opgevangen door Jonas en Montague. Alleen zijn oudste dochter, een spitsmuis die op haar trouwdag was afgewezen, wordt aan hem overgelaten.

De oude Martin onthult dat hij boos was op zijn kleinzoon omdat hij verloofd was met Mary, omdat hij van plan was die specifieke wedstrijd zelf te regelen, en vond dat zijn glorie was gedwarsboomd door hun actie. Martin en zijn grootvader zijn verzoend, en Martin en Mary zijn getrouwd, net als Ruth Pinch en John Westlock, een andere voormalige leerling van Pecksniff. Tom Pinch blijft de rest van zijn leven in onbeantwoorde liefde met Mary, trouwt nooit en is altijd een warme metgezel voor Mary, Martin, Ruth en John, die nu zijn waarde en zijn vaardigheden kennen.

Karakters

Uitgebreide Chuzzlewit-familie

Seth Pecksniff is een weduwnaar met twee dochters, die een zelfbenoemde leraar architectuur is. Hij gelooft dat hij een zeer moreel persoon is die van zijn medemens houdt, maar hij behandelt zijn

studenten slecht en doet hun plannen voor als zijn eigen plannen voor winst. Hij zou een neef zijn van de oude Martin Chuzzlewit. De opkomst en ondergang van Pecksniff volgt de plotboog van de roman. Meneer Pecksniff met leden van de familie Chuzzlewit.

Martin Chuzzlewit de Jonge met Mark Tapley

Charity en Mercy Pecksniff zijn de twee dochters van de heer Pecksniff. Ze zijn ook bekend als Cherry en Merry, of als de twee Miss Pecksniffs. Liefdadigheid wordt door het hele boek afgeschilderd als iemand die niets heeft van die deugd waarnaar ze is vernoemd, terwijl Mercy, de jongere zus, aanvankelijk lachend en meisjesachtig is, hoewel latere gebeurtenissen haar kijk op het leven drastisch veranderen.

De oude Martin Chuzzlewit, de rijke patriarch van de Chuzzlewit-familie, leeft constant achterdochtig over de financiële plannen van zijn uitgebreide familie. Aan het begin van de roman reist hij met Mary, een wees die hij heeft grootgebracht, die zijn metgezel en verzorger is. Ze ontvangt een inkomen terwijl hij leeft en wordt niet genoemd in zijn testament; hij voelt dat dit haar motiveert om hem in leven te houden. Later in het verhaal, met Mary nog steeds zijn metgezel, sluit hij een schijnbare alliantie met Pecksniff, die volgens hem op zijn minst consistent van karakter is. Zijn eigen ware karakter wordt aan het einde van het verhaal onthuld.

De jonge Martin Chuzzlewit is de kleinzoon van de oude Martin Chuzzlewit. Hij is de naaste verwant van de oude Martin en heeft veel van de koppigheid en het egoïsme van de oude man geërfd. Young Martin is de hoofdpersoon van het verhaal. Hij is bij aanvang 21 jaar en ouder dan de gebruikelijke leerling van een architect. Zijn verlovings met Maria is de oorzaak van vervreemding tussen hem en zijn grootvader. Aan het einde van het verhaal is hij een hervormd personage, dat hij zich heeft gerealiseerd en berouw heeft van het egoïsme van zijn eerdere daden.

Anthony Chuzzlewit is de broer van de oude Martin. Hij en zijn zoon, Jonas, runnen een bedrijf genaamd Chuzzlewit and Son. Het zijn allebei egoïstische, geharde individuen die de accumulatie van geld als het belangrijkste in het leven beschouwen.

Jonas Chuzzlewit is de kleingeestige, sinister joviale zoon van Anthony Chuzzlewit. Hij bekijkt zijn vader met minachting en wenst zijn dood, zodat hij het bedrijf en het geld voor zichzelf kan hebben. Hij probeerde de dood van de oude man te bespoedigen, maar de vriend van zijn vader kwam tussenbeide. Hij is een vrijer van de twee Miss Pecksniffs, wint er een en wordt vervolgens door zijn gewetenloze zakenverenigingen tot moord gedreven.

Meneer en mevrouw Spottletoe zijn de neef en nicht van de oude Martin Chuzzlewit, mevrouw Spottletoe is de dochter van de broer van de oude Martin. Ze was ook ooit de lieveling van de oude Martin, maar ze zijn sindsdien uitgevallen.

George Chuzzlewit is een vrijgezelle neef van de oude Martin.

Karakters in Engeland

Thomas (Tom) Pinch is een oud-leerling van Pecksniff die zijn persoonlijke assistent is geworden. Hij is vriendelijk, eenvoudig en eerlijk in alles wat hij doet, en dient als een folie voor Pecksniff. Hij draagt in zijn hart een extreme loyaliteit en bewondering voor Pecksniff totdat hij de ware aard van Pecksniff ontdekt door zijn behandeling van Mary, van wie Pinch is gaan houden. Omdat Tom Pinch zo'n grote rol speelt in het verhaal, wordt hij soms beschouwd als de ware hoofdrolspeler van de roman. Hij

begon lang geleden als leerling en is 35 jaar oud als hij vertrekt om een nieuw leven te beginnen in Londen.

Ruth Pinch is de zus van Tom Pinch. Ze is lief en goed, net als haar broer, en ze is mooi. Aanvankelijk werkt ze als gouvernante bij een rijke familie, maar later gaan zij en Tom samenwonen. Ze wordt verliefd op, en trouwt, Tom's vriend John Westlock.

Mark Tapley, de goedgehumeurde medewerker van de Blue Dragon Inn en vrijer van mevrouw Lupin, de hospita van de herberg, vertrekt om werk te zoeken dat zijn karakter meer eer aandoet: dat wil zeggen, werk dat zo ellendig is dat zijn opgewektheid zal meer een eer voor hem zijn. Uiteindelijk vergezelt hij de jonge Martin Chuzzlewit op zijn reis naar de Verenigde Staten, waar hij eindelijk een situatie aantreft die de volledige omvang van zijn aangeboren opgewektheid vereist. Martin koopt een stuk land in een nederzetting genaamd Eden, midden in een malariameras. Mark verzorgt Martin door ziekte en uiteindelijk keren ze terug naar Engeland. Mark is een paar jaar ouder dan Martin. Montague Tigg met Jonas (Mr Nadgett ademt, zoals gewoonlijk, een mysterieuze sfeer).

Montague Tigg / Tigg Montague is aan het begin van het verhaal een ongelukkige schurk en een aanhanger van een Chuzzlewit-neef genaamd Chevy Slyme. Later start Tigg de Anglo-Bengalee Disinterested Loan and Life Assurance Company, die vorderingen van vroege polishouders betaalt met premies van recentere polishouders. Tigg lokt Jonas de zaak in.

John Westlock beëindigt zijn 5-jarige training onder Pecksniff naarmate het verhaal begint. Zijn opmerkingen over Pecksniff onthullen het echte karakter van die architect aan de lezer. Hij is goed bevriend met Tom Pinch. Kort nadat hij Pecksniff heeft verlaten, komt Westlock in zijn erfenis en woont hij in Londen. Nadat Tom Pinch naar Londen is verhuisd, dient John als mentor en metgezel voor Tom en zijn zus. Hij wordt verliefd op en trouwt uiteindelijk met Ruth Pinch.

Meneer Nadgett is een zachteardige, mysterieuze persoon die de huisbaas van Tom Pinch is en fungeert als privédetective van Montague. Hij wordt ingehuurd om het privéleven te onderzoeken van potentiële klanten die Montague hoopt op te lichten. Er wordt beweerd dat hij de eerste privédetective in fictie is. [5] [4]

Sarah Gamp (ook bekend als Sairey of mevrouw Gamp) is een alcoholiste die werkt als vroedvrouw, maandelijkse verpleegster en een uitlegger van de doden. Zelfs in een huis van rouw slaagt mevrouw Gamp erin om te genieten van alle gastvrijheid die het huis zich kan veroorloven, met weinig respect voor de persoon voor wie ze daar is om te dienen, en ze is vaak veel slechter van de drank. Ze verwijst constant naar mevrouw Harris, die 'een fantoom van mevrouw Gamp's brein is ... gemaakt met het uitdrukkelijke doel om visionaire dialogen met haar te voeren over allerlei onderwerpen, en stevast eindigt met een compliment voor de uitmuntendheid van haar aard. ". Mevrouw Gamp heeft gewoonlijk een gehavende zwarte paraplu bij zich: zo populair bij het Victoriaanse publiek was het personage dat Gamp werd een jargonwoord voor een paraplu in het algemeen. Er wordt aangenomen dat het personage was gebaseerd op een echte verpleegster die door zijn vriendin Angela Burdett-Coutts aan Dickens werd beschreven. [6] [7]

Mary Graham is de metgezel van de oude Martin Chuzzlewit, die haar heeft verteld dat ze in zijn testament niets van hem zal ontvangen. Ze is een mooie jonge vrouw die liefdevol en loyaal is. Mary en de jonge Martin Chuzzlewit worden verliefd. De twee geliefden worden gescheiden door de ruzie tussen grootvader en kleinzoon. Ze worden uiteindelijk herenigd.

Meneer Chuffey is de oude klerk en levenslange metgezel van Anthony Chuzzlewit. Chuffey beschermt Anthony tegen zijn zoon Jonas.

Bailey is een jongen die eerst in dienst was bij mevrouw Todgers en daarna bij de oplichter Montague Tigg. Hij zou dodelijk hoofdletsel hebben opgelopen toen hij uit een cabriolet viel, hoewel hij uiteindelijk herstelt.

Mevrouw Todgers is eigenaar van de herberg of het pension waar de Pecksniffs verblijven als ze in Londen zijn. Omdat het alleen voor mannelijke gasten is, huisvest ze Charity and Mercy in haar eigen suite met kamers.

Personages in Amerika

Jefferson Brick is oorlogscorrespondent in The New York Rowdy Journal . Hij typeert het gebrul dat in Amerikaanse kranten wordt geschreven, die elke toespraak van een plaatselijke inwoner publiceren en weinig kennis hebben van de wereld buiten Amerika.

Meneer Bevan is de vriendelijke en nuchtere Amerikaanse man die Martin ontmoet bij zijn aankomst in New York. Hij helpt Martin bij zijn terugkeer naar Engeland.

Thema's

Het hoofdthema van de roman, volgens het voorwoord van Dickens , is egoïsme, op een satirische manier uitgebeeld met alle leden van de Chuzzlewit-familie.

De roman is ook opmerkelijk voor twee van de grote schurken van Dickens , Seth Pecksniff en Jonas Chuzzlewit.

In overeenstemming met het thema van hebzucht en egoïsme in deze roman, was het kerstverhaal dat Dickens in december 1843 publiceerde, terwijl deze roman in series werd uitgegeven, A Christmas Carol .

Toewijding

Deze roman is opgedragen Angela Georgina Burdett-Coutts¹⁾, een vriendin van Dickens.

Publicatie

Martin Chuzzlewit werd gepubliceerd in 19 maandelijkse afleveringen, elk bestaande uit 32 pagina's tekst en twee illustraties van Phiz en kostte één shilling. Het laatste stuk was van dubbele lengte. [8] [9] [10]

I - december 1842 (hoofdstukken 1-3)
II - februari 1843 (hoofdstukken 4-5)
III - maart 1843 (hoofdstukken 6-8)
IV - april 1843 (hoofdstukken 9-10)
V - mei 1843 (hoofdstukken 11-12)
VI - juni 1843 (hoofdstukken 13-15)

VII - juli 1843 (hoofdstukken 16-17)
VIII - augustus 1843 (hoofdstukken 18-20)
IX - september 1843 (hoofdstukken 21-23)
X - oktober 1843 (hoofdstukken 24-26)
XI - november 1843 (hoofdstukken 27-29)
XII - december 1843 (hoofdstukken 30-32)
XIII - januari 1844 (hoofdstukken 33-35)
XIV - februari 1844 (hoofdstukken 36-38)
XV - maart 1844 (hoofdstukken 39-41)
XVI - april 1844 (hoofdstukken 42-44)
XVII - mei 1844 (hoofdstukken 45-47)
XVIII - juni 1844 (hoofdstukken 48-50)
XIX-XX - juli 1844 (hoofdstukken 51-54)

De eerste maandnummers waren niet zo succesvol als het eerdere werk van Dickens en verkochten elk ongeveer 20.000 exemplaren, vergeleken met 40.000 tot 50.000 voor de maandnummers van de *Pickwick Papers* en *Nicholas Nickleby*, en 60.000 tot 70.000 voor de wekelijkse nummers van *Barnaby Rudge* en *The Oude curiosa winkel*. Het gebrek aan succes van de roman veroorzaakte een breuk tussen Dickens en zijn uitgevers Chapman en Hall toen ze een beroep deden op een boeteclausule in zijn contract die hem verplichtte het geld terug te betalen dat ze hem hadden geleend om hun kosten te dekken.

Dickens reageerde op de tegenvallende vroege verkoop van de maandelijkse delen in vergelijking met de verkoop van eerdere werken als maandelijkse termijnen; hij veranderde de plot om het titelpersonage naar de Verenigde Staten te sturen. [11] Hierdoor kon de auteur de Verenigde Staten, die hij in 1842 had bezocht, satirisch afbeelden als een bijna wildernis met beschavingen gevuld met bedrieglijke en zelfbevorderende straatventers.

Dickens 'satire op Amerikaanse manieren en manieren in de roman leverde hem geen vrienden op aan de andere kant van de Atlantische Oceaan, waar de afleveringen met de aanstootgevende hoofdstukken werden begroet met een "waanzin van toorn". Dientengevolge ontving Dickens beledigende post en krantenknipsels uit de Verenigde Staten. [12]

De roman werd door sommige Amerikanen gezien als onterecht kritisch over de Verenigde Staten, hoewel Dickens het zelf schreef als satire, vergelijkbaar met zijn "aanvallen" op bepaalde mensen en bepaalde instellingen thuis in Engeland, in romans als *Oliver Twist*. Dickens nam de hervormingen in zijn thuisland serieus en wordt gecrediteerd voor het bereiken van veranderingen, met name in het werkhuissysteem en kinderarbeid. Dergelijke satirische afbeeldingen van hem en andere auteurs droegen bij aan de roep om hervorming van de wetgeving. [13]

Fraude bij het ongezien verkopen van landzicht werd in de jaren 1840 als een veel voorkomende gebeurtenis in de Verenigde Staten getoond. De meeste Amerikanen werden satirisch afgeschilderd: ze verkondigden bij elke gelegenheid hun gelijkheid en hun liefde voor vrijheid en egalitarisme. Degenen die naar Engeland zijn gereisd beweren alleen door aristocraten te zijn ontvangen. Een personage, meneer Bevan, is de stem van de rede met een evenwichtige kijk op zijn land en een nuttige vriend voor Martin en Mark. Een ander Amerikaans personage, mevrouw Hominy, beschreef de Verenigde Staten als "zo verminkt en kreupel, zo vol zweren en zweren, vies voor het oog en bijna hopeloos voor het gevoel, dat haar beste vrienden zich met walging van het walgelijke wezen afwenden". [14]

Dickens valt de instelling van slavernij in de Verenigde Staten met de volgende woorden aan: "Zo knipogen de sterren op de bloedige strepen; en Liberty trekt haar pet op haar ogen en erkent

onderdrukking in haar gemeenste aspect voor haar zus. [15] Groot - Brittannië de instelling van slavernij uit het VK zelf verboden lang voordat de VS dat deed en verbood de slavenhandel in het Britse rijk in 1807, dus de aanblik van slaven en de nog steeds levendige debatten over het behouden of afschaffen van de praktijk in de VS waren een gemakkelijke stimulans voor satire van een Engelse schrijver.

George L. Rives schreef: "Het is misschien niet te veel om te zeggen dat de publicatie van Martin Chuzzlewit meer deed dan bijna al het andere om de Verenigde Staten en Engeland in de richting van oorlog te drijven" over het grensgeschil van Oregon , dat was uiteindelijk opgelost via diplomatie in plaats van oorlog. [16]

In 1868 keerde Dickens terug naar de VS en hield tijdens een banket ter ere van hem, georganiseerd door de pers in New York City , een toespraak na het eten waarin hij de positieve transformatie erkende die de Verenigde Staten hadden ondergaan en verontschuldigde zich voor zijn eerdere negatieve reactie. tijdens zijn bezoek decennia daarvoor. Bovendien kondigde hij aan dat hij de toespraak zou laten toevoegen aan elke toekomstige editie van American Notes en Martin Chuzzlewit , en de delen zijn als zodanig opgenomen in alle opeenvolgende publicaties. [17]

Nederlands

Maarten Chuzzlewit, Schiedam, Roelants, ca. 1870

Aanpassingen en referenties

In 1844 werd de roman aangepast tot een toneelstuk in het Queen's Theatre , met Thomas Manders in drag als Sarah Gamp. [18] De eerste toneelvoorstelling in de 20e eeuw vond plaats in 1993 in het Royal Theatre Northampton. Bewerkt door Lyn Robertson Hay en geregisseerd door Michael Napier Brown, de productie speelde zanger Aled Jones en kenmerkte Katharine Schlesinger en Colin Atkins. Filmadvertentie van Martin Chuzzlewit uit 1912 in The Motion Picture Story Magazine

Korte verfilmingen van de roman werden uitgebracht in 1912, geproduceerd door Thomas A. Edison, Inc. , [19] en in 1914, geproduceerd door de Biograph Company . [20]

De roman is vier keer aangepast door de BBC

- 1954, als twaalfdelige serie in de BBC Home Service met Donald Wolfitt als Mr. Pecksniff, David Peel als Martin en Andrew Cruikshank als Old Martin [21]
- 1964, als een dertiendelige serie op BBC One met Barry Jones als Old Martin, Gary Raymond als Martin en Richard Pearson als Mr. Pecksniff [22]
- 1987, als tiendelige serie op BBC Radio 4 met Patrick Troughton als Old Martin, Christopher Benjamin als Mr. Pecksniff en Valentine Pelka als Martin [23]
- 1994, als zesdelige televisieminiserie op BBC Two met Paul Scofield als Old Martin/Anthony Chuzzlewit en Pete Postlethwaite als Tigg Montague. [24] [3]

George F. Will heeft geschreven over Pecksniffian Comstockery . [25]

Referenties

- Bernard, Jane H (2007). Dickens en landschapsdiscours . New York: Peter Lang. P. 3. ISBN-nummer 9780820450049. Ontvangen 1 november 2017 .
- Hardwick, Michael; Hardwick, Mollie (1973). De Charles Dickens Encyclopedie . New York: Schrijver. ISBN-nummer 978-0860077411.[pagina nodig]
- "Dickens op het scherm: Martin Chuzzlewit " . Brits filminstituut . Ontvangen 19 januari 2012 .
- "Dickens zou Martin Chuzzlewit"" tot zijn beste werk ""hebben uitgeroepen . Toen de vroege openbare verkoop van de eerste maandelijkse termijnen teleurstellend bleek te zijn, veranderde Dickens het complot om Martin naar Amerika te sturen, voortbouwend op zijn bezoek daar in 1842." [permanent dode link]
- Panek, LeRoy Lad (2011). Voor Sherlock Holmes: hoe tijdschriften en kranten de detective uitvonden . McFarland. P. 97. ISBN-nummer 9780786488568.
- Brunsdale, Mitzi (2006). "Inleiding: de voorouders van de Contemporary Series Detective". Gumshoes: een woordenboek van fictieve detectives . Greenwood Publishing Group. P. 3. ISBN-nummer 9780313333316.
- Hawes, Donald (2001), Wie is wie in Dickens , Routledge, pp. 84-86, ISBN 978-0-415-26029-9
- Summers, Annette (1997), "Sairey Gamp: feiten uit fictie genereren", Nursing Inquiry , Blackwell Publishing Ltd, 4 (1): 14-8, doi : 10.1111/j.1440-1800.1997.tb00132.x , PMID 9146274
- "19e-eeuwse series: Martin Chuzzlewit" . Bibliotheek van de Universiteit van Victoria . Victoria, Brits-Columbia . Ontvangen 18 mei 2022 .
- Allingham, Philip A (22 april 2019). "Martin Chuzzlewit - Ontwerp van de wikkel" . Victoriaans internet . Ontvangen 18 mei 2022 .
- "Phiz" (Hablott Knight Browne): de kunstenaar die Dickens trok" (1815-1882)" . Victoriaans internet . 24 maart 2022 . Ontvangen 18 mei 2022 . "tien romans (1836-74): Martin Chuzzlewit (40 platen plus schetsen)"
- Slater, Michael (2009). Charles Dickens: een leven bepaald door te schrijven (pdf) . Universiteit van Yale Press. blz. 214-214. ISBN-nummer 978-0-300-11207-8. Ontvangen 19 mei 2022 . "Aan het einde van [maandelijkse aflevering] Chuzzlewit V, het nummer van mei, kondigt de jonge Martin Chuzzlewit, na zijn confrontatie met Pecksniff, plotseling aan dat hij naar Amerika zal gaan. Niets heeft de lezer hierop voorbereid, ... Ongetwijfeld had een wens om de tegenvallende verkopen van de maandelijkse delen te verhogen veel te maken met de beslissing. ... gemotiveerd door de hoop op meer verkoop (wat echter slechts zeer matig gebeurde)"
- Pearson 1949 , blz. 132-133.
- Griffioen, Emma. "Kinderarbeid" . De Britse bibliotheek . Ontvangen 26 mei 2018 . CC BY-pictogram.svgMateriaal is gekopieerd van deze bron, die beschikbaar is onder een Creative Commons Attribution 4.0 International-licentie .
- Gezegd door mevrouw Hominy in hoofdstuk 22 van de tekst, toen ze Martin ontmoette in de stad Watertoast in de Verenigde Staten.
- Pearson 1949 , blz. 129-29.
- Rives, George Lockhart (1913). "De Verenigde Staten en Mexico, 1821-1848" .
- Kennedy, Robert C. (2008) [25 april 1868]. "Personages bij Dickens's Reading" . Harpweek, cartoon van de dag en uitleg . Opgehaald op 28 november 2020 .
- "Martin Chuzzlewit IN HET THEATER - ProQuest" . zoek.proquest.com .
- "Silent Era: lijst met progressieve stille films" . www.silentera.com .
- "Silent Era: lijst met progressieve stille films" . www.silentera.com .
- "Zoeken - BBC-programma-index" .
- "BBC-programma-index" .
- "BBC-programma-index" .
- "Martin Chuzzlewit: Aflevering 1" . 19 januari 1964. p. 17 - via BBC Genome.

Kabaservice, Geoffrey (26 september 2021) [24 september 2021]. "Review: Woke academici, Donald Trump en George Will's ire" . De Washington Post . P. B8 . Opgehaald op 26 september 2021 .

Bronnen

- Bowen, John (2003), Andere Dickens: Pickwick tot Chuzzlewit , Oxford: Oxford University Press, ISBN 978-0-19-926140-6
- Jordan, John O (2001), The Cambridge Companion to Charles Dickens , New York: Cambridge University Press , ISBN 9780521669641
- Pearson, Hesketh (1949), Dickens , Londen: Methuen
- Aankoop, Sean (2006). "'Over hen gesproken als een lichaam': Dickens, slavernij en 'Martin Chuzzlewit'". Kritisch onderzoek . 18 (1): 1-16. doi : 10.3167/001115706780810735 . ISBN 9780521669641. JSTOR 41556146 .

Sulfridge, Cynthia (1979). " Martin Chuzzlewit: de verloren zoon van Dickens en de mythe van de wandelende zoon". Studies in de roman . 11 (3): 318-325. JSTOR 29531984 .

Tambling, Jeremy (2001), Lost in the American city: Dickens, James en Kafka , New York: Palgrave, ISBN 978-0-312-29263-8

¹⁾

https://en.wikipedia.org/wiki/Angela_Burdett-Coutts,_1st_Baroness_Burdett-Coutts

From:
<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:
https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/charles_dickens/martinchuzzlewit

Last update: **2025/07/31 17:56**

